ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2022/756

z 30. septembra 2021

o opatreniach SA.32014, SA.32015 a SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), ktoré Taliansko a región Sardínia vykonali v prospech spoločnosti Saremar

[oznámené pod číslom C(2021) 6990]

(Iba talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]) a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

(1) Dňa 6. augusta 1999 sa Komisia rozhodla začať konanie stanovené v článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) v súvislosti s pomocou vyplatenou na základe pôvodných zmlúv o službách vo verejnom záujme (ďalej len „pôvodné dohovory“) šiestim spoločnostiam, ktoré vtedy tvorili skupinu Tirrenia ([2]).

(2) Počas fázy vyšetrovania talianske orgány požiadali o rozdelenie veci týkajúcej sa skupiny Tirrenia, aby sa prioritne mohlo dosiahnuť konečné rozhodnutie, ktoré sa týka iba spoločnosti Tirrenia di Navigazione (ďalej len „spoločnosť Tirrenia“). Táto žiadosť bola motivovaná plánom talianskych orgánov na privatizáciu skupiny, ktorá sa mala začať spoločnosťou Tirrenia, a ich zámerom urýchliť proces v súvislosti s touto spoločnosťou.

(3) Komisia pristúpila na žiadosť talianskych orgánov a rozhodnutím Komisie 2001/851/ES ([3]) uzavrela konanie začaté v súvislosti s pomocou poskytnutou spoločnosti Tirrenia. Pomoc bola vyhlásená za zlučiteľnú pod podmienkou určitých záväzkov talianskych orgánov.

(4) Rozhodnutím Komisie 2005/163/ES ([4]) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2004“) Komisia vyhlásila náhradu, ktorá bola poskytnutá spoločnostiam skupiny Tirrenia okrem spoločnosti Tirrenia ([5]), za čiastočne zlučiteľnú s vnútorným trhom, čiastočne zlučiteľnú pod podmienkou rešpektovania určitých záväzkov talianskych orgánov a čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Rozhodnutie z roku 2004 sa zakladalo na účtovných údajoch z rokov 1992 až 2001 a zahŕňalo podmienky, ktorých cieľom bolo zabezpečiť zlučiteľnosť náhrady počas celého trvania pôvodných dohovorov (t. j. do roku 2008).

(5) Všeobecný súd rozsudkom zo 4. marca 2009 v spojených veciach T-265/04, T-292/04 a T-504/04 ([6]) zrušil rozhodnutie z roku 2004.

([1]) Ú. v. EÚ C 28, 1.2.2012, s. 18 a Ú. v. EÚ C 84, 22.3.2013, s. 58.

([2]) Ú. v. ES C 306, 23.10.1999, s. 2. Bývalá skupina Tirrenia pozostávala zo spoločností Tirrenia di Navigazione S.p.A., Adriatica S.p.A., Caremar – Campania Regionale Marittima S.p.A., Saremar – Sardegna Regionale Marittima S.p.A., Siremar – Sicilia Regionale Marittima S.p.A. a Toremar – Toscana Regionale Marittima S.p.A.

([3]) Rozhodnutie Komisie 2001/851/ES z 21. júna 2001 o štátnej pomoci poskytnutej Talianskou republikou námornej spoločnosti Tirrenia di Navigazione (Ú. v. ES L 318, 4.12.2001, s. 9).

([4]) Rozhodnutie Komisie 2005/163/ES zo 16. marca 2004 o štátnej pomoci poskytovanej Talianskom námorným spoločnostiam Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (Gruppo Tirrenia) (Ú. v. EÚ L 53, 26.2.2005, s. 29).

([5]) Konkrétne: spoločnostiam Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar.

([6]) Spojené veci T-265/04, T-292/04 a T-504/04, Tirrenia di Navigazione/Komisia, ECLI:EU:T:2009:48.

(6) Komisia 5. októbra 2011 rozhodnutím Komisie C(2011) 6961 (ďalej len „rozhodnutie z roku 2011“) ([7]) začala formálne vyšetrovacie konanie týkajúce sa rôznych opatrení prijatých Talianskom v prospech spoločností bývalej skupiny Tirrenia. Vyšetrovanie sa okrem iného týkalo náhrad poskytnutých spoločnosti Saremar – Sardegna Regionale Marittima (ďalej len „spoločnosť Saremar“) za prevádzkovanie niekoľkých námorných trás od 1. januára 2009 a niekoľkých ďalších opatrení poskytnutých tejto spoločnosti.

(7) Rozhodnutie z roku 2011 bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky k opatreniam, ktoré boli predmetom vyšetrovania.

(8) Komisia 7. novembra 2012 rozšírila vyšetrovacie konanie okrem iného v súvislosti s určitými podpornými opatreniami, ktoré región Sardínia prijal v prospech spoločnosti Saremar. Dňa 19. decembra 2012 Komisia prijala zmenenú verziu ([8]) tohto rozhodnutia [rozhodnutie Komisie C(2012) 9452, (ďalej len „rozhodnutie z roku 2012“)].

(9) Rozhodnutie z roku 2012 bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([9]). Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky k opatreniam, ktoré boli predmetom vyšetrovania.

(10) Listom zo 14. mája 2013 požiadal región Sardínia Komisiu, aby vyčlenila opatrenia týkajúce sa spoločnosti Saremar z formálneho vyšetrovacieho konania začatého rozhodnutiami z rokov 2011 a 2012 a aby tieto opatrenia uprednostnila, najmä vzhľadom na blížiacu sa privatizáciu spoločnosti.

(11) Komisia vyhovela žiadosti sardínskych orgánov a rozhodnutím Komisie (EÚ) 2018/261 ([10]) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2014“) ukončila formálne vyšetrovacie konanie, ktoré sa týkalo určitých opatrení regiónu Sardínie v prospech spoločnosti Saremar. Z piatich opatrení, ktoré prijal región Sardínia v prospech spoločnosti Saremar, boli štyri posúdené v rozhodnutí z roku 2014 okrem projektu Bonus Sardo – Vacanza (pozri odôvodnenie 29 tohto rozhodnutia).

(12) Spoločnosť Saremar a región Sardínia podali na Všeobecnom súde žaloby o neplatnosť rozhodnutia z roku 2014. Všeobecný súd tieto žaloby zamietol svojimi rozsudkami zo 6. apríla 2017 vo veciach T-219/14 ([11]) a T-220/14 ([12]). Ani spoločnosť Saremar, ani región Sardínia nepodali odvolanie proti týmto rozsudkom, ktoré sú teraz konečné.

(13) Rozhodnutím Komisie (EÚ) 2020/1411 ([13]) Komisia uzavrela vyšetrovanie ostatných spoločností skupiny Tirrenia za obdobie 1992 – 2008 (s výnimkou spoločnosti Tirrenia). Komisia dospela k záveru, že pomoc poskytnutá na zaistenie dopravných služieb námornej kabotáže predstavuje existujúcu pomoc, zatiaľ čo pomoc poskytnutá na zaistenie služieb medzinárodnej námornej dopravy je zlučiteľná s rámcom služieb všeobecného hospodárskeho záujmu z roku 2011 ([14]).

(14) Rozhodnutím Komisie (EÚ) 2020/1412 ([15]) Komisia ukončila formálne vyšetrovacie konanie, ktoré sa týkalo opatrení v prospech spoločnosti Tirrenia a jej nadobúdateľa, a to spoločnosti Compagnia Italiana di Navigazione v období 2009 – 2020.

([7]) Ú. v. EÚ C 28, 1.2.2012, s. 18.
([8]) Všetky zmeny sa týkali opatrení v prospech spoločnosti Saremar.
([9]) Ú. v. EÚ C 84, 22.3.2013, s. 58.
([10]) Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2018/261 z 22. januára 2014 o opatreniach SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C), ktoré vykonal región Sardínia v prospech spoločnosti Saremar [oznámené pod číslom C(2013) 9101] (Ú. v. EÚ L 49, 22.2.2018, s. 22).
([11]) Vec T-219/14, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, ECLI:EU:T:2017:266.
([12]) Vec T-220/14, Saremar/Komisia, ECLI:EU:T:2017:267.
([13]) Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2020/1411 z 2. marca 2020 o štátnej pomoci č. C 64/99 (ex NN 68/99) poskytovanej Talianskom námorným spoločnostiam Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (Gruppo Tirrenia) (Ú. v. EÚ L 332, 12.10.2020, s. 1).
([14]) Oznámenie Komisie: Rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (Ú. v. EÚ C 8, 11.1.2012, s. 15).
([15]) Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2020/1412 z 2. marca 2020 o opatreniach SA.32014, SA.32015, SA.32016 (11/C) (ex 11/NN), ktoré Taliansko vykonalo v prospech spoločnosti Tirrenia di Navigazione a jej nadobúdateľa spoločnosť Compagnia Italiana di Navigazione (Ú. v. EÚ L 332, 12.10.2020, s. 45).

(15) Rozhodnutím Komisie (EÚ) 2021/4268 ([16]) a rozhodnutím Komisie (EÚ) 2021/4271 ([17]) Komisia ukončila formálne vyšetrovacie konanie, ktoré sa týkalo opatrení v prospech spoločností Siremar a Toremar a ich nadobúdateľov v období od roku 2009.

(16) Toto rozhodnutie sa týka iba opatrení v prospech spoločnosti Saremar identifikovaných v rozhodnutiach z rokov 2011 a 2012, na ktoré sa nevzťahovalo rozhodnutie z roku 2014, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 28 a 29. Komisia sa bude zaoberať všetkými zvyšnými opatreniami podľa rozhodnutí z rokov 2011 a 2012 vo veciach SA.32014, SA.32015 a SA.32016 v samostatných rozhodnutiach. Všetky uvedené zvyšné opatrenia sa týkajú najmä ostatných spoločností bývalej skupiny Tirrenia (t. j. spoločností Caremar a Laziomar).

2. ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE A OPIS OPATRENÍ, KTORÉ SÚ PREDMETOM VYŠETROVANIA

2.1. Súvislosti

2.1.1. *Pôvodné dohovory*

(17) Pôvodným vlastníkom skupiny Tirrenia bol taliansky štát prostredníctvom spoločnosti Finanziaria per i Settori Industriale e dei Servizi S.p.A (ďalej len „spoločnosť Fintecna“) ([18]), pričom skupina zahŕňala šesť spoločností, a to Tirrenia, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar a Toremar. Tieto spoločnosti poskytovali služby námornej dopravy na základe samostatných zmlúv o službách vo verejnom záujme uzavretých v roku 1991 s talianskym štátom, ktoré boli platné dvadsať rokov od januára 1989 do decembra 2008. Spoločnosť Fintecna bola držiteľom 100 % základného imania spoločnosti Tirrenia. Spoločnosť Tirrenia bola úplným vlastníkom spoločností Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (ďalej len „regionálne spoločnosti“). Spoločnosť Adriatica, ktorá pôvodne prevádzkovala viacero liniek medzi Talianskom a Albánskom, Chorvátskom, Gréckom a Čiernou Horou, sa v roku 2004 zlúčila so spoločnosťou Tirrenia.

(18) Účelom pôvodných dohovorov bolo zaručiť pravidelnosť a spoľahlivosť veľkého počtu služieb námornej dopravy, ktoré prevažne umožňovali spojenie pevninského Talianska so Sicíliou, Sardíniou a s inými menšími talianskymi ostrovmi. Taliansky štát na tento účel poskytoval finančnú podporu vo forme dotácií, ktoré sa vyplácali priamo každej zo spoločností skupiny Tirrenia.

(19) Spoločnosť Saremar prevádzkovala určité výlučne miestne kabotážne spojenia medzi Sardíniou a ostrovmi severovýchodne a juhozápadne od nej a medzinárodné spojenie s Korzikou v rámci pôvodného dohovoru so štátom.

2.1.2. *Predĺženie pôvodných dohovorov*

(20) Pôvodné dohovory vrátane dohovoru uplatniteľného na spoločnosť Saremar boli predĺžené trikrát.

(21) Po prvé v článku 26 zákonného dekrétu č. 207 z 30. decembra 2008 zmeneného na zákon č. 14 z 27. februára 2009 sa stanovilo predĺženie pôvodných dohovorov, ktorých platnosť mala pôvodne uplynúť 31. decembra 2008, do 31. decembra 2009.

(22) Po druhé v článku 19b zákonného dekrétu č. 135 z 25. septembra 2009 (ďalej len „zákonný dekrét č. 135/2009“) zmeneného na zákon č. 166 z 20. novembra 2009 (ďalej len „zákon z roku 2009“) sa stanovilo, že vzhľadom na privatizáciu spoločností skupiny Tirrenia sa akcionársky podiel regionálnych spoločností, s výnimkou spoločnosti Siremar, prevedie z materskej spoločnosti Tirrenia takto:

a) spoločnosť Caremar na región Kampánia. Následne región Kampánia previedol na región Lazio podnik s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti prevádzkujúci dopravné spojenia s Pontinskými ostrovmi (pričom založil spoločnosť Laziomar) ([19]);

b) spoločnosť Saremar na región Sardínia;

([16]) Zatiaľ neuverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
([17]) Zatiaľ neuverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
([18]) Spoločnosť Fintecna je v úplnom vlastníctve ministerstva hospodárstva a financií a špecializuje sa na riadenie akcionárskych podielov a privatizačných procesov, ako aj na riešenie projektov racionalizácie a reštrukturalizácie spoločností, ktoré čelia priemyselným, finančným alebo organizačným ťažkostiam.
([19]) Tento prevod bol formalizovaný 1. júna 2011.

c) spoločnosť Toremar na región Toskánsko.

(23) V zákone z roku 2009 sa zároveň špecifikovalo, že nové dohovory medzi talianskym štátom a spoločnosťami Tirrenia a Siremar sa majú uzavrieť do 31. decembra 2009. Regionálne služby by podobne boli zakotvené v nových zmluvách o službách vo verejnom záujme, ktoré mali spoločnosti Saremar, Toremar a Caremar uzavrieť s regionálnymi orgánmi do 31. decembra 2009 (Sardínia a Toskánsko) a do 28. februára 2010 (Kampánia a Lazio). Nové dohovory alebo zmluvy o službách vo verejnom záujme by boli predmetom verejnej súťaže spoločne so samotnými spoločnosťami. Noví vlastníci každej z týchto spoločností by potom podpísali príslušný dohovor alebo zmluvu o službách vo verejnom záujme. ([20])

(24) Na tento účel sa zákonom z roku 2009 ďalej predĺžili pôvodné dohovory vrátane dohovoru uplatniteľného na spoločnosť Saremar, a to z 1. januára 2010 do 30. septembra 2010.

(25) Napokon sa zákonom č. 163 z 1. októbra 2010, ktorým sa mení zákon č. 125 z 5. augusta 2010 (ďalej len „zákon z roku 2010“), stanovilo ďalšie predĺženie pôvodných dohovorov vrátane dohovoru uplatniteľného na spoločnosť Saremar, a to z 1. októbra 2010 do dokončenia procesu privatizácie spoločností Tirrenia a Siremar.

2.1.3. *Vykonanie rozhodnutia z roku 2014*

(26) Komisia rozhodnutím z roku 2014 vyhlásila dve opatrenia pomoci poskytnuté spoločnosti Saremar za nezlučiteľné s vnútorným trhom, zatiaľ čo pri dvoch ďalších opatreniach konštatovala, že nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. V tejto súvislosti Komisia nariadila vymáhanie:

a) náhrady 10 miliónov EUR vyplatenej spoločnosti Saremar za prevádzkovanie dvoch dodatočných trás spájajúcich Sardíniu s pevninou;

b) plánovanej rekapitalizácie 6 099 961 EUR (z toho 824 309,69 EUR už bolo vyplatených spoločnosti Saremar).

(27) Taliansko vykonalo rozhodnutie z roku 2014, hoci určité postupy v čase prijatia tohto rozhodnutia zostávajú nevykonané. Konkrétne:

a) Listom z 10. apríla 2015 talianske orgány oznámili, že súd Tribunale di Cagliari 15. januára 2015 rozhodol, že spoločnosť Saremar bude pripustená k postupu *concordato preventivo*. Účelom postupu bol predaj všetkých aktív spoločnosti Saremar a uspokojenie pohľadávok veriteľov, pričom spoločnosť Saremar po určitom dátume (pôvodne stanoveného na 31. decembra 2015) nebude pokračovať v podnikateľskej činnosti. Pohľadávky týkajúce sa štátnej pomoci boli zaevidované v príslušnom poradí a obsahovali úrok z vymáhania plynúci do 1. júla 2014 zo sumy 11 131 231,60 EUR. To je dátum, keď spoločnosť Saremar požiadala o pripustenie k postupu *concordato preventivo*, pričom podľa talianskeho práva sa ním zastavuje narastanie úroku ([21]).

b) Listom z 28. októbra 2015 talianske orgány informovali Komisiu, že na predaj plavidiel spoločnosti Saremar a na pridelenie záväzkov vyplývajúcich zo služieb vo verejnom záujme prevádzkovaných spoločnosťou Saremar budú vypísané samostatné verejné súťaže. Poslali aj dekrét vydaný súdom Tribunale di Cagliari 22. júla 2015, ktorým sa potvrdil postup *concordato preventivo* (tzv. *omologazione*), a informovali Komisiu, že bolo prijatých osem vyjadrení záujmu o lode spoločnosti Saremar. Listom z 21. januára 2016 talianske orgány potvrdili, že spoločnosť Saremar bude v prevádzkovaní pokračovať len do 31. marca 2016. Takisto informovali, že lode spoločnosti Saremar sa predali spoločnosti Delcoservizi Srl (ďalej len „spoločnosť Delcoservizi“) so skutočným prevodom splatným do 30. apríla 2016 a že postup uzavretia zmluvy o službách vo verejnom záujme ešte prebieha, pričom boli prijaté dve vyjadrenia záujmu.

c) Listom z 19. mája 2016 talianske orgány oznámili, že zmluva o službách vo verejnom záujme bola uzavretá so spoločnosťou Delcomar Srl (ďalej len „spoločnosť Delcomar“). Spoločnosť Saremar preto 31. marca 2016 ukončila prevádzku akýchkoľvek námorných dopravných spojení a od 1. apríla 2016 prevádzkuje službu vo verejnom záujme spoločnosť Delcomar. Talianske orgány informovali Komisiu aj o tom, že Regionálna rada Sardínie po prevode aktív spoločnosti Saremar, ktorý sa rovnako uskutočnil 31. marca 2016, nariadila svojím rozhodnutím č. 24/23 z 22. apríla 2016 likvidáciu spoločnosti Saremar. Regionálna rada v tomto rozhodnutí uviedla, že spoločnosť Saremar ukončením všetkých svojich činností 31. marca 2016 už neplnila žiadny účel a musela sa zlikvidovať, pričom región vymenoval nového likvidátora.

([20]) Článok 19b ods. 10 zákonného dekrétu č. 135/2009.

([21]) Pozri body 130 a 133 oznámenia Komisie o vymáhaní neoprávnenej a nezlučiteľnej štátnej pomoci, C 247/1, 23. júla 2019.

d) Listom z 20. júla 2016 talianske orgány informovali Komisiu, že na základe finančných prostriedkov získaných likvidáciou aktív spoločnosti Saremar a zoznamu záväzkov bolo na vyrovnanie pohľadávok týkajúcich sa štátnej pomoci možné rozdeliť len 4 452 226,42 EUR (približne 40 % dlžných súm). Okrem toho potvrdili, že spoločnosť Saremar prepúšťala všetkých svojich zamestnancov a po ukončení likvidácie bude vymazaná z obchodného registra a že medzi predávajúcim (spoločnosťou Saremar) a kupujúcim aktív (spoločnosťou Delcoservizi) neexistujú žiadne prepojenia. Listom zo 17. júla 2017 talianske orgány napokon poskytli dôkazy o tom, že likvidátori spoločnosti Saremar zaplatili regiónu 4 452 226,42 EUR.

2.2. **Opatrenia v rozsahu pôsobnosti rozhodnutí z rokov 2011 a 2012**

(28) Predmetom posúdenia vo formálnom vyšetrovacom konaní, ktoré sa začalo na základe rozhodnutí z rokov 2011 a 2012, boli tieto opatrenia:

1. náhrada za poskytovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu na základe predĺženia pôvodných dohovorov (opatrenie 1);

2. neoprávnené predĺženie záchrannej pomoci pre spoločnosti Tirrenia a Siremar (opatrenie 2);

3. privatizácia spoločností bývalej skupiny Tirrenia ([22]) (opatrenie 3);

4. náhrada vyplatená za prevádzku služieb všeobecného hospodárskeho záujmu podľa budúcich dohovorov/zmlúv o službách vo verejnom záujme (opatrenie 4);

5. priorita kotvenia (opatrenie 5);

6. opatrenia stanovené zákonom z roku 2010 (opatrenie 6);

7. päť dodatočných opatrení, ktoré prijal región Sardínia v prospech spoločnosti Saremar (opatrenie 7).

(29) Komisia rozhodnutím z roku 2014 ukončila formálne vyšetrovacie konanie týkajúce sa štyroch z piatich opatrení prijatých regiónom Sardínia v prospech spoločnosti Saremar uvedené ako opatrenie 7. Nedospela však k záveru, pokiaľ ide o piate opatrenie, a to projekt Bonus Sardo – Vacanza ([23]). V súvislosti so spoločnosťou Saremar Komisia preto zatiaľ nezaujala stanovisko k zlučiteľnosti opatrení 1, 3, 4, 5, 6 a projektu Bonus Sardo – Vacanza s vnútorným trhom.

3. **LIKVIDÁCIA PRÍJEMCU A NEEXISTENCIA HOSPODÁRSKEJ KONTINUITY**

(30) Komisia pripomína, že systém *ex ante* kontroly nových opatrení pomoci Komisiou stanovený v článku 108 ods. 3 ZFEÚ je určený na to, aby sa zabránilo poskytovaniu pomoci, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom ([24]). Pokiaľ ide o vymáhanie nezlučiteľnej pomoci, Súdny dvor opakovane rozhodol, že právomoc Komisie nariadiť členským štátom vymáhanie pomoci, ktorú Komisia považuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, je určená na odstránenie narušenia hospodárskej súťaže spôsobeného konkurenčnou výhodou, ktorú získal príjemca pomoci, čím sa opätovne vytvorí situácia, ktorá existovala pred vyplatením pomoci ([25]). Ak spoločnosť nemôže pomoc vrátiť, potom si vykonanie vymáhania vyžaduje, aby dotknutý členský štát uskutočnil likvidáciu spoločnosti ([26]), t. j. ukončenie jej činností a predaj jej aktív za trhových podmienok.

(31) Inými slovami, hlavným cieľom systému kontroly štátnej pomoci je zabrániť poskytovaniu nezlučiteľnej štátnej pomoci. V dôsledku toho, ak je hospodárska súťaž na vnútornom trhu narušená vyplatením neoprávnenej a nezlučiteľnej štátnej pomoci, je potrebné zabezpečiť obnovenie situácie, ktorá bola pred narušením hospodárskej súťaže, a to prípadne aj likvidáciou príjemcu.

([22]) Toto opatrenie zahŕňa odklad zaplatenia časti kúpnej ceny spoločnosťou Compagnia Italiana di Navigazione za nadobudnutie obchodnej pobočky Tirrenia a viacero údajných dodatočných opatrení pomoci v rámci privatizácie obchodnej pobočky Siremar (napr. protizáruku a zvýšenie kapitálu zo strany štátu pre spoločnosť Compagnia delle Isole).

([23]) V rozhodnutí z roku 2014 sa uvádza, že tento projekt sa posúdi v samostatnom rozhodnutí.

([24]) Rozsudok Súdneho dvora z 3. marca 2020, Vodafone Magyarország, C-75/18, ECLI:EU:C:2020:139, bod 19.

([25]) Rozsudok Súdneho dvora z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko („Magefesa II“), C-610/10, ECLI:EU:C:2012:781, bod 105.

([26]) Rozsudok Súdneho dvora zo 17. januára 2018, Komisia/Grécko („United Textiles“), C-363/16, ECLI:EU:C:2018:12, bod 36.

(32) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia poznamenáva, že nesplnené opatrenia uvedené v odôvodneniach 28 a 29 sa týkajú buď spoločnosti Saremar, ktorá je teraz v likvidácii (opatrenie 1 a projekt Bonus Sardo – Vacanza), alebo nástupcov spoločnosti Saremar po jej privatizácii (opatrenia 3 a 4), prípadne oboch (opatrenia 5 a 6). Privatizácia spoločnosti Saremar sa však neuskutočnila, ako sa opisovalo a predbežne posudzovalo v odôvodneniach 149 a 150, 238 až 246 a 305 a 306 rozhodnutia z roku 2012. Namiesto toho bola spoločnosť Saremar zlikvidovaná a jej aktíva a zmluva o službách vo verejnom záujme boli predmetom verejnej súťaže v rámci samostatných verejných súťaží.

(33) Podľa talianskeho práva ([27]) sa po vstupe spoločnosti do likvidácie predajú jej aktíva a výnosy z predaja sa prevedú na jej veriteľov, a to podľa poradia ich pohľadávok v zozname záväzkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti musí Komisia najprv zistiť, či pokračovanie vo vyšetrovaní týkajúcom sa spoločnosti Saremar ešte slúži nejakému účelu. Ak neslúži, potom musí určiť, či môže existovať hospodárska kontinuita medzi spoločnosťou Saremar a akýmikoľvek inými spoločnosťami na základe judikatúry Súdneho dvora.

(34) Pokiaľ ide o spoločnosť Saremar, Komisia v prvom rade poznamenáva, že 15. januára 2015 sa v nadväznosti na rozhodnutie z roku 2014 začal postup *concordato preventivo* a vymenovaný bol likvidátor. *Concordato preventivo* je podľa talianskeho práva postup, ktorého cieľom je obvykle zabezpečiť pokračovanie v podnikateľskej činnosti. Komisia však poznamenáva, že v tomto prípade bola spoločnosť pripustená k postupu *concordato preventivo con cessione dei beni*, t. j. k likvidačnému konaniu dohodnutému s veriteľmi na predaj aktív spoločnosti a na ukončenie jej činnosti, pričom činnosti majú pokračovať len dočasne. Na tento postup dohliada sudca, ktorý musí potvrdiť dohodu medzi veriteľmi. Komisia poznamenáva, že v tomto prípade 22. júla 2015 súd Tribunale di Cagliari potvrdil dohodu medzi veriteľmi spoločnosti Saremar vrátane pokračovania činností do 31. decembra 2015 (pozri odôvodnenie 27). Komisia sa preto domnieva, že zo zvoleného postupu už vyplývalo, že na jeho konci by spoločnosť Saremar opustila trh.

(35) Komisia poznamenáva, že spoločnosť Saremar skutočne ukončila všetky svoje hospodárske činnosti k 31. marcu 2016 (pozri odôvodnenie 27) vrátane trajektových služieb na trasách prevádzkovaných na základe zmluvy o službách vo verejnom záujme. Zmluva o službách vo verejnom záujme je odvtedy uzavretá so spoločnosťou Delcomar. Zároveň boli jej plavidlá predané spoločnosti Delcoservizi. Po predaji aktív spoločnosti Saremar 22. apríla 2016 Regionálna rada Sardínie nariadila svojím rozhodnutím č. 24/23 likvidáciu spoločnosti Saremar.

(36) Taliansko navyše vykonalo rozhodnutie z roku 2014 správne, aj keď oneskorene. Pohľadávka týkajúca sa štátnej pomoci vo výške 10 824 309,69 EUR plus úrok z vymáhania bola náležite zapísaná do zoznamu záväzkov spoločnosti. Z tejto sumy sa mohlo splatiť Taliansku len približne 4,4 milióna EUR po predaji aktív spoločnosti Saremar. Keďže však insolvenčné konanie spoločnosti Saremar viedlo k jej likvidácii a spoločnosť už nevykonáva žiadne činnosti ([28]), Komisia predbežne ukončila postup vymáhania listom z 13. septembra 2017 zaslaným Taliansku.

(37) Na základe uvedeného Komisia poznamenáva, že spoločnosť Saremar už viac ako päť rokov nevykonáva žiadnu hospodársku činnosť, jej aktíva boli predané, jej zamestnanci prepustení a po ukončení likvidačného konania bude spoločnosť vymazaná z obchodného registra. Akékoľvek možné narušenie hospodárskej súťaže alebo vplyv opatrení uvedených v odôvodneniach 28 a 29 na obchod sa skončili, keď spoločnosť Saremar ukončila svoje činnosti. Navyše vymáhanie pohľadávky podľa rozhodnutia z roku 2014 bolo uspokojené iba čiastočne (približne vo výške 40 % dlžnej sumy, pozri odôvodnenia 27 a 36).

(38) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia poznamenáva, že uvedené ciele v oblasti kontroly štátnej pomoci a vymáhania, t. j. zabrániť poskytovaniu nezlučiteľnej štátnej pomoci a zabezpečiť, aby sa obnovila situácia, ktorá bola pred narušením hospodárskej súťaže spôsobeným štátnou pomocou nezlučiteľnou s vnútorným trhom, sa už dosiahli. Spoločnosť Saremar už skutočne nie je hospodárskym subjektom pôsobiacim na trhu a je už v likvidácii, pričom pohľadávky týkajúce sa štátnej pomoci sa podarilo uspokojiť iba čiastočne po predaji aktív spoločnosti Saremar z dôvodu nepostačujúcich finančných prostriedkov. Pokračovanie vo vyšetrovaní, pokiaľ ide o spoločnosť Saremar, preto neslúži žiadnemu účelu.

([27]) Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267 v znení zmien (tzv. *Legge Fallimentare*).

([28]) Pozri bod 129 oznámenia Komisie o vymáhaní neoprávnenej a nezlučiteľnej štátnej pomoci, C 247/1, 23. júla 2019.

(39) Pokiaľ ide o otázku možnej hospodárskej kontinuity medzi spoločnosťou Saremar a jej nástupcami, podľa judikatúry možno zohľadniť tieto faktory: rozsah prevodu (aktíva a pasíva, kontinuita pracovnej sily, balíky aktív), cena prevodu, identita vlastníkov nadobúdajúceho podniku a pôvodného podniku, okamih uskutočnenia prevodu (po začiatku vyšetrovania, začatí konania alebo konečnom rozhodnutí) a hospodárska logika transakcie ([29]).

(40) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia poznamenáva, že ako súčasť postupu vymáhania pri vykonávaní rozhodnutia z roku 2014 už posúdila, či by sa povinnosť vrátiť pomoc poskytnutú spoločnosti Saremar mala rozšíriť na iné podniky, na ktoré mohli byť prevedené aktíva alebo podnikateľské činnosti príjemcu. Komisia pri uvedenom postupe vymáhania skutočne prijala záver, že povinnosť vymáhania sa bude vzťahovať len na spoločnosť Saremar, pričom vylúčila existenciu hospodárskej kontinuity so spoločnosťami Delcomar alebo Delcoservizi (ďalej spoločne len „nástupcovia“) z týchto dôvodov:

a) prevádzkovanie trajektových služieb na trasách na základe zmluvy o službách vo verejnom záujme a lode boli pridelené prostredníctvom dvoch samostatných, transparentných, verejných a nediskriminačných súťaží;

b) pracovná sila spoločnosti Saremar bola prepustená a len sčasti znovu prijatá nástupcami ([30]);

c) nástupcovia sú súkromní prevádzkovatelia, zatiaľ čo spoločnosť Saremar je v 100 % vlastníctve regiónu Sardínia, takže medzi predávajúcim a kupujúcimi aktív nebolo možné vytvoriť žiadny vzťah;

d) investičné alebo ponukové rozhodnutia nástupcov sú trhové rozhodnutia.

(41) Od predbežného ukončenia konania vo veci vymáhania Komisia nedostala žiadnu informáciu, na základe ktorej by mohla zmeniť svoj názor v tejto veci. Na základe dostupných informácií preto možno vylúčiť hospodársku kontinuitu medzi spoločnosťou Saremar a buď spoločnosťou Delcomar, alebo spoločnosťou Delcoservizi, prípadne oboma spoločnosťami. Komisia bude ešte ďalej sledovať likvidáciu spoločnosti Saremar do jej vymazania z obchodného registra. Iba toto jej umožní definitívne uzavrieť postup vymáhania v súvislosti s rozhodnutím z roku 2014 ([31]).

(42) V tejto súvislosti vzhľadom na likvidáciu spoločnosti Saremar a neexistenciu hospodárskej kontinuity s jej nástupcami už formálne vyšetrovacie konanie týkajúce sa opatrení, ktoré ešte neboli prijaté v prospech spoločnosti Saremar alebo jej nástupcov, začaté podľa článku 108 ods. 2 prvého pododseku ZFEÚ, neslúži žiadnemu účelu.

(43) Toto rozhodnutie sa netýka nijakých iných otázok ani sa ním neprejudikujú nijaké iné otázky, na ktoré sa vzťahujú rozhodnutia z rokov 2011 a 2012 ([32]) alebo na ktoré Komisiu upozornili zainteresované strany počas vyšetrovania, ktoré sa začalo na základe uvedených rozhodnutí,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Konanie začaté podľa článku 108 ods. 2 prvého pododseku ZFEÚ 5. októbra 2011 a predĺžené 19. decembra 2012 v súvislosti so spoločnosťou Saremar a jej nástupcami sa týmto ukončuje.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

([29]) Vec T-121/15 Fortischem a. s./Komisia, ECLI:EU:T:2019:684, bod 208.
([30]) Na základe informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, by spoločnosť Delcomar znovu prijala menej ako 20 % pracovnej sily spoločnosti Saremar.
([31]) Pozri body 136 až 140 oznámenia Komisie o vymáhaní neoprávnenej a nezlučiteľnej štátnej pomoci, C 247/1, 23. júla 2019.
([32]) Pozri odôvodnenia 6 a 8 tohto rozhodnutia.

V Bruseli 30. septembra 2021

Za Komisiu
Margrethe VESTAGER
členka Komisie